PERLE

NUMMER 32

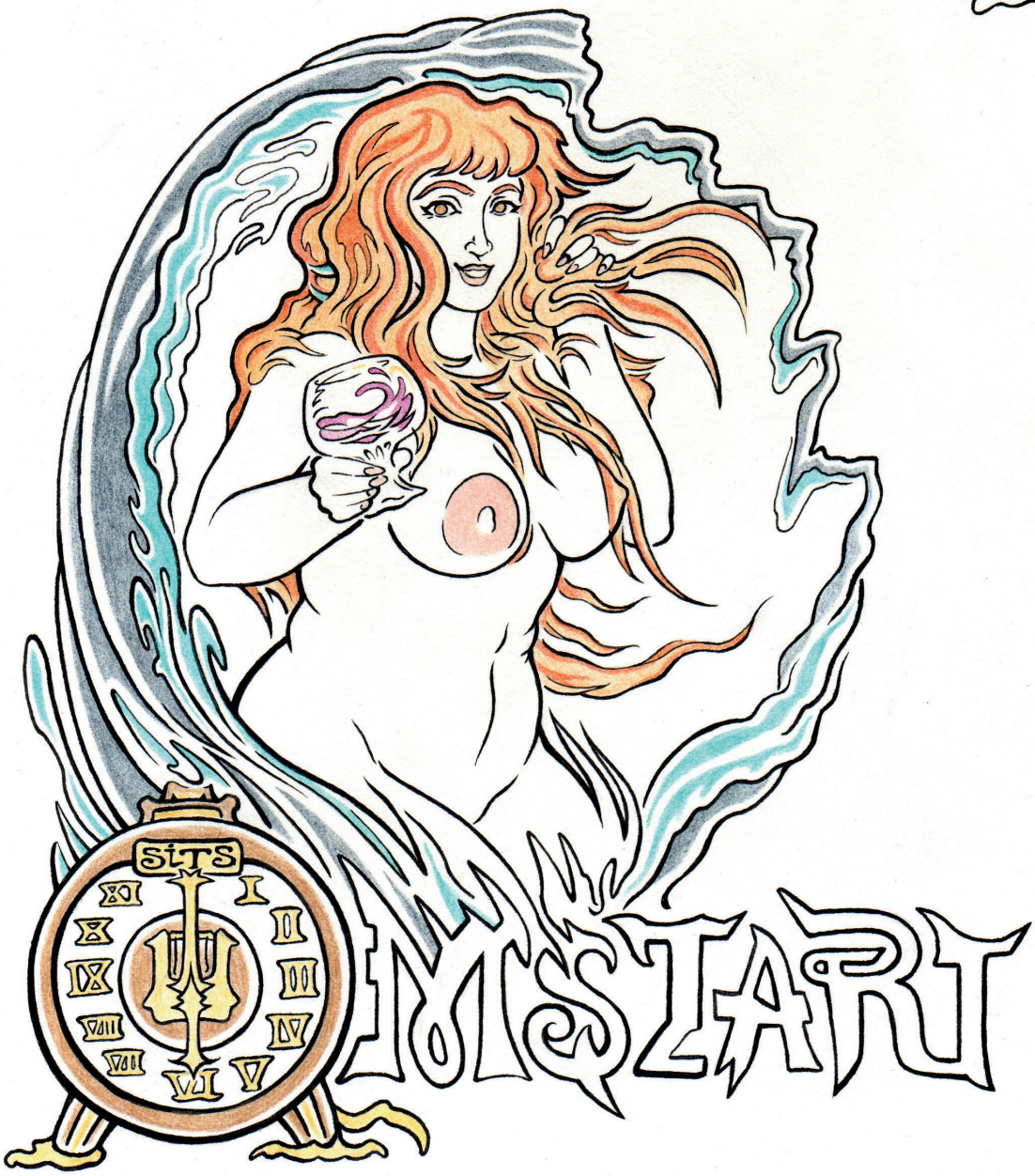

MISTART

PAPYRUS 3/2022

CHEFREDAKTÖR:
Saga Brummer

REDAKTION:
Jonas Berg
Valter Finnäs
Anni Holmberg
Alexander Karlman
Lea Ekblad
Ida Karlgren
Tanja Rintala
Emelie Schauman
Edvin Voutilainen
Viktor Östman

LAYOUT: Saga Brummer
PÄRMBILD: Oliver Warelius

Tryckt på IB Bokhandel
Augusti 2022
Upplaga: 50

UTGIVARE: Historicus rf
KONTAKT: chefredaktor@helsinki.fi

DENNA PUBLIKATION ERHÅLLER HUS FÖRENINGSSTÖD

INNEHÅLL

CHEFREDAKTÖRENS SPALT 4
Saga Brummer

ORDFÖRANDES SPALT 5
Tanja Rintala

PRESENTATION 6
Styrelse- & funktionärskåren 2022

TOP 5 SHOPPINGMÖJLIGHETER 11
Tanja Rintala

TUTORERNAS HÄLSNING 13
Viktor Östman

RAPPORT FRÅN BERLIN 14
Ida Karlgren

LEAS PROKRASTINERINGSLISTA 18
Lea Ekblad

BIÄMNESGUIDE 20
Jonas Berg

HÄSIGUBI OCH LÖVSKÄRAMORA 22
Valter Finnäs

SPEXET DJINGIS KHAN 24
Alexander Karlman

SOMMARTRÄFFEN 2022 26
Edvin Voutilainen

TORRA HÖRNAN 28

FRÅGESPORT 30
Emelie Schauman

ORAKLET SVARAR 31
Anni Holmberg

CHEFREDAKTÖRENS SPALT

Bästa läsare!

Med tanke på hur jag för tillfället känner mig skulle man kunna tro att jag befinner mig på ett fullproppat dansgolv uppe på Nylands Nations klubb. Så är det dock inte. Jag sitter bara nere i Alexandrias källare och svettas som den lilla grisen jag är. I vanliga fall tenderar jag att frysa, men nu är väl till och med jag tvungen att erkänna att den här tropiska hettan har gått litet för långt.

Sommaren har varit synnetrligen olidlig. En enda lång, svettig plåga. För att överleva tvingades jag införskaffa en stor fläkt. Den står nu på fönsterbrädet där hemma, och ser ut som något hämtat ur en dålig scifi-film. Alternativt en Playstation. Tillvaron blev plötsligt mer... tolerabel. Åtminstone tillfälligt. Sedan kom jag att tänka på hur detta inköp oundvikligen kommer att påverka elräkningen...

Suck. Nu kom vi tydligen in på det det där med elräkningar också. Tydligen borde man väl vara miljonär för att kunna använda kökslampan För att inte tala om sin dator. Dubbel-suck. Jag står alltså framför ett litet dilemma. Håller jag inte fläkten på kommer jag garanterat svettas ihjäl – men då får man väl lov att *svälta* ihjäl i stället, eftersom man knappast kommer att ha råd att ens köpa ost med tanke på hur dyrt allt blivit. Ingendera alternativet låter så där hemskt lockande. Jag tycker nämligen om ost.

Nu överdriver jag kanske litet. Fläkten påstår sig åtminstone vara ganska energisnål. Ifall det stämmer, det vet jag inte. Det framkommer väl (tyvärr) i samband med att den där elräkningen dimper in genom postluckan...

Nå, i väntan på den ödesdigra dagen skall jag försöka sluta klaga. Allt är nämligen inte förlorat än! I din hand håller du nämligen allt du behöver (och litet till) för att få en riktigt trevlig start på hösten!

Det var länge oklart för mig vad temat för detta nummer skulle bli. Några timmar innan redaktionsmötet hade jag ännu inte lyckats komma på något. Då beslutade jag mig för att sluta fundera på saken och ta en tupplur i stället. När jag väl somnat avslöjade mitt undermedvetna för mig att temat skulle bli ”Omstart”.[1] Spännande. När jag vaknade konstaterade jag att jag helt enkelt inte hade något annat val, jag var tvungen att uppfylla min egen dröm. Någon bättre motivering har jag inte.

Ifall du ännu inte skrämts bort av mitt svamlande kommer du nu ha möjlighet att njuta av allt från österbottnisk spökfolklore till shoppingtips. Redaktionen har dessutom skaffat sig ett eget orakel, som hjälper oss att få svar på allting vi någonsin förundrat oss över. Utöver detta får du bland annat också veta vad som egentligen hände i Berlin... Läs och njut!

Saga Brummer

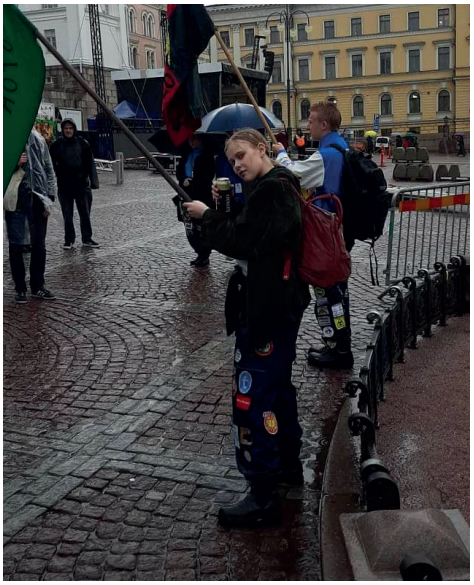

En gulisintagning något år. Bilden har säkerligen använts förut.

1. ”It was revealed to me in a dream.”

ORDFÖRANDES SPALT

Bästa Historicus!

Äntligen är hösten här. Hösten är alltid lika spännande tycker jag, vilka kurser ska man välja? Hurdana är de nya studerandena? När ska vi ses på TS? Så mycket bra, men bästa är dock att äntligen få starta föreningslivet igen. Man hinner få ordentlig abstinens mellan sommarträffen i juli till introveckan i augusti, men som det sägs ”Den som väntar på något gott väntar aldrig för länge”. Styrelsen har planerat in ett fartfyllt program för hösten, kryssning, historiad, österbottentema... Kan knappt vänta! Däremot skulle det underlätta en hel del om Nya Studenthusets renovering skulle snabba på med att bli färdigt... Nå, allt tenderar att ordna sig i något skede. I värsta fall är alla välkomna till min etta i Kungseken.

Hoppas du som nu läser detta har haft en underbar sommar, och är redo för en desto mer underbar höst. Är minst tusen procent taggad på att se alla gamla samt nya Historicusare, och all personal på svenska hissan!

Speciellt vill jag rikta en varm välkommen till alla nya gulisar! Ända sen min första dag på uni har Historicus varit mitt livs viktigaste förening, jag hoppas det blir det för er också. Jag hoppas verkligen ni kommer njuta av era studieår och deltar på evenemang, ni kommer inte att ångra det <3

Puss och kram,

Eder ordförande

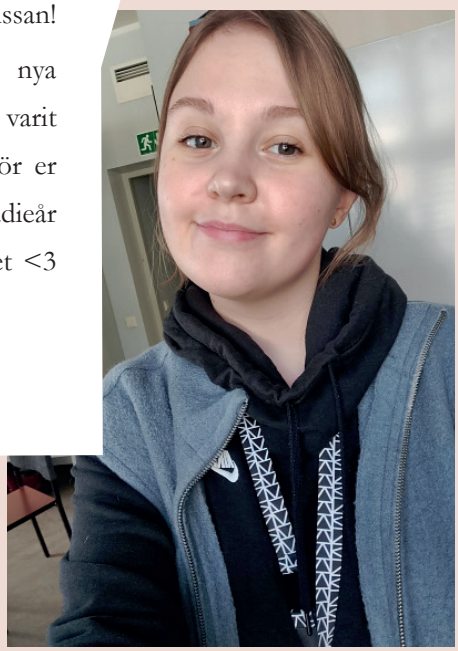

PRESENTATION

STYRELSE- & FUNKTIONÄRSKÅREN 2022

Historicus styrelse- och funktionärskår har visserligen redan tillträtt sina poster för över ett halvt år sedan... men så här lämpligt till hösten tänkte redaktionen ändå att det vore lägligt med en liten presentation! Vem är dessa udda figurer? Äntligen får vi veta!

Tanja

Post: Ordförande

Vem är du? Fråga din mamma

Bästa med din post? Väldigt lite (jk, bästa e att få jobba med min fina styrelse <3)

Favoritdjur? Björn (Int Forsén då) Motivering: farligt farligt men härligt härligt

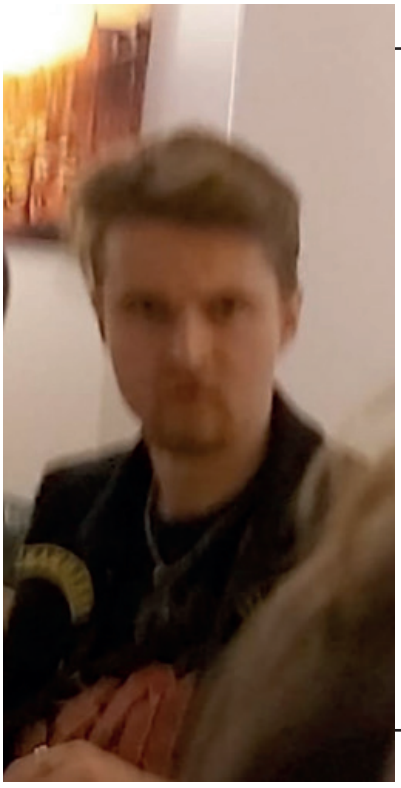

Emil

Post: Vice ordförande & intendent

Vem är du? Uppenbarligen för upptagen för att svara på frågor. Måste vara jobbigt att fungera som intendent när Nya Studenthuset inte är i bruk...

Bästa med din post? Det har Emil tyvärr inte meddelat chefredaktören. Förblir med andra ord ett mysterium.

Favoritdjur? Lär väl kanske gilla katter? Det lär åtminstone bo katter hemma hos honom, så man skulle ju tänka sig att han åtminstone tolererar dem??

Valter Finnäs

Post: Historicus sekreterare
Vem är du? En kara som gillar att klä sig som en metrosexuell faffa och larpa intellektuell.
Bästa med din post? Att man helt enkelt måste delta i föreningens möten, och på köpet får en klar inblick i verksamheten och dess planering. Dessutom är posten inte särskilt krävande, och man får fria händer att krydda protokollet :)
Favoritdjur? Björn. Brum brum

John Wik

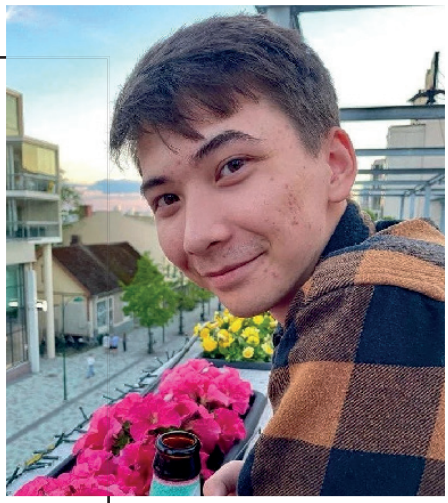

Post: Infoansvarig
Vem är du? Jag är John och är på mitt tredje studieår. Jag tar hand om vår some-verksamhet och skickar mail ibland. På friheten tycker jag om att umgås med vänner, träna min hund, spela olika spel och sporta.
Bästa med din post? Roligt att vara på some.
Favoritdjur? Hund, har en strävhårig vorsteh.

Jonathan Fagerholm

Post: Skattis
Vem är du? Jag kommer från Kyrkslätt och är tredje årets studerande.
Bästa med din post? Att göra sig skyldig till skattefusk
Favoritdjur? Hund

Casper Widd

Post: Styrelsesuppleant

Vem är du? Jag är en österbottning som sökt mig till storstan.

Bästa med din post? Man får delta i styrelsen

Favoritdjur? Sälar! För de är odebaterbart det gulligaste djuret någonsin

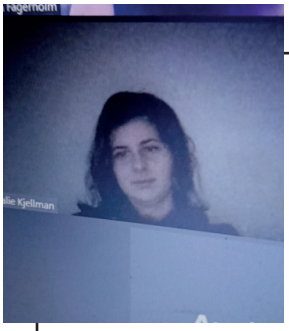

Nathalie

Post: Styrelsesuppleant

Vem är du? Glömsk österbottning?

Bästa med din post? Glömma bort att svara på chefredaktörems frågor?

Favoritdjur? Ingen aning. Fråga Nattis om ni absolut vill veta.

Typ Ida

Post: Marskänk, nätis och arkivare

Vem är du? En vacker, genomklock tant i sina bästa år

Bästa med din post? Eira och att int gö nått

Favoritdjur? Lokatt (hemosöpö kissa, miauuu)

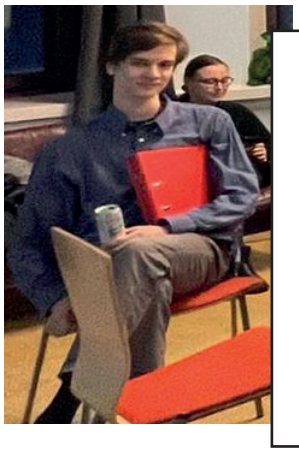

Samuel

Post: Kulturansvarig

Vem är du? Kulturtant som tydligen har bättre för sig än att svara på chefredaktörens frågor.

Bästa med din post? Kultur? Samuel gillar opera och balett, men hittills har föreningen inte lyckats gå på någondera i år.

Favoritdjur? Säkerligen någonting. Antagligen med päls eller fjädrar. Eller så är det utan.

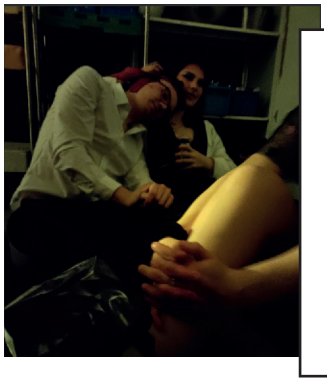

Dominique

Post: Kvartermästare & tutor

Vem är du? 20 årig Pitbullentusiast (dilfen som e skalli, men hunden också) från Grani. Har också en severe addiction till att spendera mina pengar på legon

Bästa med din post? sprit <3

Favoritdjur? Alla säkert, jae extremt mångsidig

Viktor Jan Anders Östman

Post: Tutor

Vem är du? Det är jag som är döden... men jag är också en österbottning från maxmo som kan klassas som högsta gradens fjant.

Bästa med din post? Får göra mycke roligt utan att ha egentligen så mycket ansvar. Får dessutom uppfostra och indoktronera den nya generationen till Historicus läror

Favoritdjur? Katt såklart. För katter är assholes och det är jag också

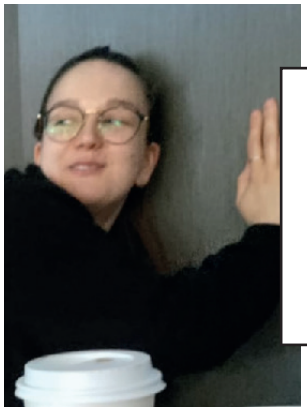

Eira

Post: Årsfestmarskalk och studie- & arbetslivsansvarig

Vem är du? Din mammas favorit

Bästa med din post? Skicka emails

Favoritdjur? Greger, min katt

Edvin

Post: Idrottsansvarig

Vem är du? Sjundeåbo, som tydligen har så fullt upp med handboll eller något att han inte hinner svara på frågor.

Bästa med din post? Tvinga andra att idrotta?

Favoritdjur? Traktorer.

Emelie Schauman

Post: Miljöansvarig

Vem är du? Jag är fjärde års studerande vid kandidatprogrammet i historia och jag älskar allt som har med studielivet att göra. Min post som miljöansvarig för Historicus r.f. gör att jag alltid nu och då får dra på mig olika roller. Exempel komplett med fina titlar lyder enligt följande: då jag inte är överste sorteringssergeant kan jag nu och då agera loppmarknadsledare under evenemang där föreningens medlemmar kan byta grejer de inte längre vill ha med varandra. I övrigt är jag ytterst auktionsaktiv!

Bästa med din post? Som miljöansvarig har man ytterst fria händer att organisera olika program som gynnar miljön. Det är bara fantasin som sätter gränser. Detta är det finaste med posten.

Favoritdjur? De bästa djuren på jorden är highland cattle koddona på mitt lande. Jag är givetvis helt opartisk i min bedömning :D

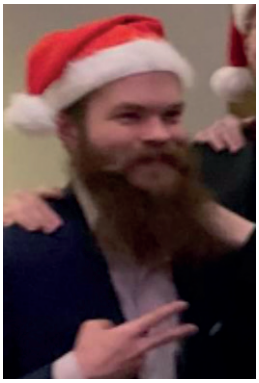

Jonas Berg

Post: HSF-ansvarig

Vem är du? Vem är jag? Levande charader!

Bästa med din post? Jag får bekanta mig med historiestuderande från andra universitet

Favoritdjur? Panter, alla goda sidor hos en svart katt, men större. Heraldiska pantrar sprutar f.ö. eld.

Dritero

Post: ISHA-ansvarig

Vem är du? Chefredaktören har tyvärr inte fått in någon pålitlig information angående detta.

Bästa med din post? ISHA?

Favoritdjur? Älgar?

Anni

Post: Jämlikhetsansvarig

Vem är du? Din mamma

Bästa med din post? Att skapa en trygg och trivsam miljö för alla <3 Och förhoppningsvis hitta på något roligt jämlikhetsprogram.

Favoritdjur? Villieläin

Saga Brummer

Post: Kaktusfogde & Papyrus chefredaktör

Vem är du? Tagges främsta tjänare och vårdare. För övrigt allmän hummare och flummare med halvseriösa tendenser. Ibland.

Bästa med din post? Att få ta hand om Tagge.

Favoritdjur? Igelkott. De har taggar.

TOP 5 SHOPPINGMÖJLIHETER *för historiker*

Känns det som om du har allt för mycket pengar på banken? Har du ett stort behov av att självmedicinera genom shopping? Vill du köpa något som får dig att verka lite bättre? Oroa dig inte! Tanja "kanske jag kan äta makaroner resten av månaden" Rintala är här för att hjälpa er. Det är nämligen så, att trots mitt ekonomiska läge, känner jag ofta ett stort behov av att bränna upp mina pengar. Vad är det då jag sätter dessa dyrbara siffror i cyberrymden på? Jo, gammalt kräsä. (som vilken som helst självrespekterade historiker gör) Därför har jag sammansatt en lista på ställen du också kan gå för att hitta kräsä.

C. Hagelstams antikvariat
(Fredriksgatan 35)

Hagelstams är ett väldigt mysigt antikvariat som säljer böcker samt planscher. Priserna är kanske lite högre, men har själv hittat väldigt många unika fynd.

Rekommenderar varmt!

Kierrätyskeskus

Inte like high-end som Hagelstams, men däremot mycket vänligare mot plånboken. Speciellt bokutbudet på Kierrätyskeskus är oftast väldigt bra. Alla mommon har donerat sina fina gamla böcker, för vilka kierrätyskeskus endast vill ha ynka 2€. Kierrätyskeskus har dessutom väldigt trevligt utbud på kläder och annat nödvändigt kräsä. Om du inte lyckas stjäla hem ett stop från baren finns det billiga stop där.

Fasaani Antik
(Högbergsgatan 5)

En relativt stor antikhandel mitt i stan. Priserna är lite dyrare, men man kan alltid lyckas fynda något trevligt därifrån. De har ett ganska så stort utbud av textiler, vem älskar inte virkade bordsdukar? (Vadå att det e bara för mommon??) samt ett stort utbud på designervaror, därifrån kan man fast köpa en Aalto-vas för att spy i.

Tattarmossens (...yikes) antikhandel
(Förgasarvägen 1)

Ett billigare alternativ till Fasaani, däremot befinner det sig i käpphelvetet. Sen när du faktiskt har tagit dig hela vägen till käpphelvetet tattarmossen hittar du en stor hall full med gammal krääsä. I love it. Måste erkänna att jag aldrig gått tomhänt från denna antikhandel. Varm rekommendation, det är värt resan dit.

UFF (speciellt Vintage UFF)

Tror inte det finns en enda själ som inte hittills har hört om Uffen, men nämner det ändå. Uff kan va ganska så cursed ibland, men kan rekommendera speciellt Vintage Uffen som finns på Fredriksgatan 36. Det lönns att gå när dom har tasarahapäivät, men däremot är chansen att du blir du ihjältrampad av stadens alla alt-kids ganska så stor. Nå vad vet jag, kanske ni gillar sånt.

ÖVERRASKNING!!!

Ni läste på rubriken att jag bara skulle läsa upp 5 olika krääsäställen, vilket i och för sig är helt sant. Nästa rekommendation kommer direkt från hjärtat:

(hjärtemoji) Thirsty Scholar (hjärtemoji)

Fabiansgatan 37, glöm aldrig denna adress. När jag inte slösar mina pengar på gammalt skit antikvaror, tycker jag om att i stället dricka upp dem. Detta är ett ode till TS. Min första kväll som gulis spenderades på TS, alla mina universitetshöstar har hittills börjat med TS (Styrelsemöte, annars ba ute o dåkar) Har endast goda minnen från de många kvällarna som spenderats där. OBS! Kom ihåg att skaffa studerandekortet för att få billigare drickor, så har ni sen råd att äta annat än makaroner åtminstone för en kort stund. Nå...Vi ses väl på TS då?

Hälsningar från en slav till konsumismen och kapitalismen,

Tanja Rintala

Tutorernas hälsning

Hallå där alla gulisar!

Eran mentor och adoptivfar Viktor här. Då var det ett nytt år med nya möjligheter! Från min och Dominiques vägnar välkomnar jag er alla gulisar till historiestudierna och framför allt till vår ärofyllda ämnesförening Historicus! När jag skriver detta sitter jag här hemma framför datorn helt ovetande vem ni gulisar är och vad ni heter. Jag väntar nämligen på ett E-post från universitetet där de kommer informera om er, och är tämligen frustrerad eftersom jag tycker de borde ha skickat meddelandet för länge sen.

Men oavsett vem ni är ska det inte ha någon skillnad. Kanske ni har just blivit färdig med gymnasiet och nu direkt efter ska studera vidare? Eller så har ni haft ett mellanår för att ta en välbehövd paus från studier? Ni kanske kommer från att ha varit i militären eller i civiltjänstgöring? Och tänker nu börjar det roliga på riktigt! Studielivet!

Att börja studera kan föra med sig många nya hinder och svårigheter. För de flesta av oss tar det tid att vänja sig med förändringarna. Att flytta hemifrån och bo ensam för första gången i sitt liv, att vänja sig vid studielivet, det här är bara några av de saker man blir tvungen att vänja sig vid. Många påstår just att livet börjar på riktigt efter gymnasiet, och det för med sig oändligt med nya möjligheter men också ett stort ansvar, eftersom man nu börjar leva självständigt från föräldrarna eller andra sorters skyddsnät som man haft tidigare.

Det nya ansvaret kommer också märkas i studierna, speciellt första året kommer vara viktigt för att förstå sig på hur universitetsstudierna fungerar i praktiken. Såklart är ju det viktigaste att ni får godkänt i kurserna, att tvinga sig själv att få de bästa vitsorden medan ens mentala hälsa lider är aldrig en bra lösning. Men jag skulle säga ändå att det är viktigt att testa sina gränser och att tidigt få en bra inblick hur man måste arbeta för de bättre vitsorden, det ger en bra grund till åren framöver. En balans ska helt enkelt hittas.

Gulisåret för övrigt en väldigt viktig tid som ger en grund till hela studielivet. Som äldre studerande har noterat många gånger för mig är det gulisåret man har mest tid, senare kommer kanske arbete och saker som kandidat-avhandlingen emot. Att faktiskt ta tiden att lära känna människorna och att ta in sin omgivning är väldigt viktigt som gulis. Som tutor tycker jag såklart att ni ska satsa på att lära känna är ju de ni studerar med. Alltså de andra gulisarna och vi andra i Historicus, jag lovar vi bits inte :)

För att avsluta mitt lilla försök till ett ”motivational speech” så tänkte jag säga att oavsett om du är 100% procent säker på att historiestudier är för dig, eller om du är osäker men tänker testa på ändå, så är du välkommen i Historicus. Vi tutorer ska försöka vårt yttersta för att ert gulisår ska bli så bra som möjligt!

Viktor Östman

RAPPORT FRÅN BERLIN

Den fria och krossade föreningen Historicus rf från våren 2022 delades snabbt, liksom resten av världen, in i två olika grupper (de som skulle, respektive de som inte skulle, åka till Berlin på seminariumresa). Men trots att konflikten mellan åkande och icke-åkande snabbt gjorde sig märkbar upprätthöll man inom föreningen rätt länge fiktionen om politisk enhet.

Den resenäriska delningens etapper är skildrade i denna Rapport från Berlin, som kom till och skrevs av en prokrastinerande Berlintant i augusti, tre månader efter resan (då alla pittoreska reseminnen och idiosynkratismer hos medresenärer redan hunnit falna (eller etablerats?) i tantens minne).

HELSINGFORS, 2022

Under våren darrade historiska institutionen av förväntan – coronarestriktionerna var över, studerandena desperata efter utlandsresor, och rykten om vårseminarium gick hetare än toastgrillen på TS. Slutligen, efter år av väntan, proklamerades den efterlängtade seminariekursen.

Denna kurs lockade hoper av kreti och pleti (ehum, du menar väl *"generationer av de finaste historiestuderande"*? red anm)[1], varav inte alla slapp med på resan utan Berlin-blockades av arrangörerna. Tant, som är av frågvis natur, halkade in på resenärlistan som på ett bananskal efter att hon frågat efter arrangörernas reseledare och själv blivit erbjuden jobbet. Tant, som liksom resten av föreningen led av ett förövande fall av reslust, tackade såklart ja och led därefter av kallsvett och panikartad ångest från och med det ögonblicket tills att föreningen var framme och incheckade i Berlin.

PÅ VÄG TILL BERLIN, 17 maj 2022

Föreningsmedlemmarna som gav sig av var fräscha, pigga, och bara en aning morgontrötta då vi möttes vid gate A33 klockan 6-ish på morgonen. Ögon saknade tillhörande påsar, fötter var tillsvidare omisshandlade, skor (antagningsvis) gång. Med oss (18 studerande inklusive tant) ut hade vi tre föreläsare med varierande roller på resan: Björn (aka "Gruppenführern"), Henrika (aka resans plånbok), och Derek (aka den självutnämnde Daddy Derek) De akademiska kraven på oss studerande under resan var som följer: ta lite bilder, samt håll ett föredrag. Föredragets DL var någongång före resan, vilket betydde att merparten av oss såklart inte gjort dem klara innan vi satte oss på planet (eller senare, för den delen).
Då vi framgångsrikt fått fötterna på tysk mark och orienterat oss till bussplatsen började vi genast med två av de aktiviteter vi sedemera fortsatte med: hålla föredrag och kedjeröka. Bussen som lejts för att ta oss till Berlin via Leipzig och Lützen dök till sist upp. Lyssnandes på vad som verkade vara tysk åttiotalspop satt vi sedan inlastade i detta fordon, vari vi slog ihjäl tiden genom att titta på platta nordtyska landskap, bli serverade cappucino, och skriva dåliga limerickar (dåliga i den betydelsen att inte en enda kotte i hela bussen förstod sig på vad för melodi en limerick har, och alla våra försök ratades sedan av Elsa, som på något vis lyckats ta med sitt musiköra till utlandet).

Det var en förening på resa
Som hade sin Klinge att läsa
Men med en lätt väska
Finns int rum att fjäska
De lämna'n i Finland att jäsa

Exempel på dålig limerick

1 Redaktionen har ingenting med denna kommentar att göra, reds. anm.

Första dagens program bestod förutom bussåkande av att skåda på platsen där Gustav II Adolf trillade av pinn (eller nejderna där runtomkring? Iallafall fanns där en sten), köpa retrovykort i en pseudosvensk presentshop, besöka kyrkor i sk. ”skithålor”,[1] få klaustofobi i krigsmonument, och äta körv med (1) gurkskiva och (1) körsbärstomat samt en ocean av senap som tillbehör.[2]

Om man spolar fram bandet lite kom vi till slut fram till huvudstaden, och tant behövde snart inte svettas mer (av stress, av värme svettades hon något jävligt hela resan). I detta skede var föreningen redo att äta lädret på sina egna skor, eftersom dagens förplägning för de flesta hade bestått av dyr flygplatsfrukost klockan sju samt dendär ensamma korven mitt på dagen. Till slut (efter lite virrande) kom vi fram till vår restaurang, där vår guide också inväntat oss.

Ben, vår guide, såg med skeptisk blick på den hop utarmade barbarer (som vid detta lag dessutom hade hunnit dricka första stopet Putin-öl på tomma magar) han hade förbundit sig att valla runt på under veckan. Tydligen verkade vi dock tillräckligt civiliserade för att han skulle komma med på efterfest till hotellet, där han sedan bjöds på finsk kultur i form av humorgruppen KAJ och ymnigt inmundigande av billig tysk dryck från en supermarket vi lokaliserat på hemvägen.

BERLIN, 18 maj 2022

Den första grenen i femkampen som var resan till Berlin var såklart det (ö)kända kollektivtrafiksystemet. En viss förvirring och debatterande med både vår lokale guide och kassabiträdet följde, men biljetter fick vi. Vägen in till staden gick också som på räls (heh). Härpå följde en dag av av riktigt traditionellt turistande, då inspekterades bland annat Nikolaikyrkan (big boi), en staty av våra ärkefienders maskot Kleio (shoutout till Kleio <3), Alexandersplatz (stor och kommunistisk, fint TV-torn, egen version av Stockas klocka vi hittade Ben under), och Rosa-Luxemburg-platz (torg med en dominerande teater, där vi åt våra lunchsmörgåsar som de gatubarn vi var). Stadens lokala spurgon gjorde också en cameo.

Vi spatserade också runt och störde friden på ett flertal kyrkogårdar (vackra och skogsprydda!), gick vilse ett kopiöst antal gånger,[4] kastade några ögon på Neue Synagoge (museum plus rekonstruerad bombad synagoga), hittade en och annan staty av (Daddy) Luther, krashade ett dagis (men bara i grupper på två) för att se på en grav på deras lekplats, sprang förbi resterna av Berlinmuren, och samt hörde Elsa framföra ett stycke Sibelius framför huset där han levde uni-life (aka spenderade pengar och drack sprit) i några månader under 1800-talet. I detta skede var de tappra föreningsmedlemmarna själva i digert behov att något drickbart, och emulerade därför Janne Sibelius genom att inta några glas öl och aperol medans de jämrande inspekterade skicket deras fötter befann sig i. Det superades på hummusresturang, innan föreningen sedan retirerade tillbaka till hotellet.

BERLIN, 18 maj 2022

Dag nummer zwei av Berlinsightseeing, som mestadels upptogs av att snurra runt i Humboltuniversitetskvarteten femtifem gånger om, sno varandras solkräm, halsa vatten,

2 Obs, inte tants ordval!
3 Ett hedersomnämnande till resans vegan, som hade lovats vegansk lunch men istället fick turista i närmsta supermarket för att få något till livs.
4 Mängden gånger vi gick vilse är mig förvisso okänt, men jag uppskattar att där finns ett stort mörkertal.

blitz-besöka butiker för att köpa mer vatten, samt orkeslöst fråga varandra om vi inte igen gått i cirklar. Vid Nordeuropa-institutet hade de beklagansvärt nog inte fått memot om att vi var på väg, så vi lämnade institutionens salar utan desto mindre kunskap men med desto mer stulna böcker. Vid Finlandsinstitutet hade någon ängel tänkt på våra dehydrerade stackars hjärnor och ställt fram juice och vatten, varefter vi återgäldade deras omtänksamhet genom att halvhjärtat lyssna på deras presentation och sedan hämningslöst förse oss av deras gratisböcker, toaletter, och elektricitet. Vi såg Neue Wache (en stämningsfull minnesplats för krigsoffer och våld, vars atmosfär vi ögonblickligen fördärvade genom att göra åtskilliga kräm-skämt så fort vi kom innanför dörren), Bebelsplatz (där vi loppis-shoppade och beskådade minnesplats för brända böcker samt ett yassifierat Unicafe), och Gendarmenmarkt (ett torg kantat av faux-historiska byggnader).

Gruppen splittrades, likt i ett avsnitt Scooby Doo, för att äta lunch. Här illustrerades de olika typerna av resande historiker också tydligt: en patrull raskade sig att spåra upp hälsosam falafel, medans en annan försplittring graviterade mot currywurstkiosken under tågbanan. Härefter lyckades vi dessutom dra ett varv ut till Segerkolonnen och Tiergarten, samt inspektera det sovjetiska krigsmonumentet (komplett med pansarvagnar och artilleripjäser) och säga hej till Bismarck (*tits out for the Biz!*).

Senare under kvällen, då schacket återigen plåstrat om sina ådragna skador och återhämtat sig från de allergianfall Tiergarten åstadkommit samlades gänget till fest – sista gemensamma middagen i Berlin. Limoncello konsumerades, pasta slörpades, *Måsen* sjöngs (om och om igen). Natten var vacker, amaretto apfelsaften billig, och invånarna i Charlottenburgområdet grundligt trötta på att höra *det satt en mås på en klyvarbom*...

POTSDAM, 20 maj 2022

Tappert vaknade föreningen i sina kvava hotellrum och gav sig av mot S-bahnstationen klockan åtta trettio. Potsdam, vår destination, är en stad under en timmes resa från Berlin, känt bland annat som platsen för Potsdamkonferensen efter andra världskriget samt som de preussiska kungarnas residensstad. På schemat stod Holländisches Viertel, Alter Markt, Stadtsschloss, Nikolaikirche, och Garnisonskirche, men i detta skede av resan registrerades alla dessa sevärdheter i tants hjärna som ”gamlas hus”. Vackra gator, god maten. Utflyktens stjärna Sanssouci var överväldigande fancy. Gruppen powerwalkade så bra de kunde på utslitna fotsulor för att hinna se så mycket som möjligt, men fann såklart också tid att kritisera guidens historiska exaktthet, trakassera parkens fåglar, samt shoppa glass i museets butik.

Denna kväll, tillbaka i Berlin, anförtrodde reseledarna föreningsmedlemmarna med en fri kväll. I förhoppningen att de unga ligisterna skulle hitta tillbaka till hotellet med liv, lem, och lever i behåll lämnades U-bahnbiljetter över till ungdomen. Föreläsarna unnade sig sedan en lugn kväll på fin restaurang medans Historicussare svepte runt i Berlin och drack öl, fönstershoppade på alltför fina butiker, härjade i närheten av sevärdheter ännu obesökta, åt sushi, spatserade under suspekta broar, raveade samt pinade alla inblandade med en stadig ström memes i gruppchatten.

BERLIN, 21 maj 2022

Sista morgon. Trötthet härskar. På programmet står allt vi hittills inte hunnit med, inklusive museum vid Checkpoint Charlie (plus rouge souvernirshopping). Därefter släpade de en gång välvårdade och fräscha resenärerna, nu hängiga och håglösa, sig mot U-bahnen en sista gång för att återse den Berlinska flygplatsen. Med väskor tunga av stulna ölglas

och hjärnor tunga av sömnbrist gick vi sedan ombord på planet och sa hejdå till ostkakans och undergroundklubbarnas förlovade stad Berlin.

Endast ett tjockt spår solrosfrön, samt en välbekant kaktus' avbild som klottrades på U-bahnsväggen, vittande om föreningens framfärd genom staden.

Härpå följer ett urval av de memes och fotografier resenerärerna producerade under resan, vilket i vilketsomhelstfall förmedlar en tydligare bild av seminarieresan än tant kunnat knåpa ihop i sin text. Enjoy och tack för en fin resa!

Ida Karlgren

LEAS PROKRASTINERINGSLISTA

Håller du, som jag, på med en avhandling som inte vill bli till något? Hittar du varje dag på något nytt och pressande som absolut måste göras just i den stunden, istället för att skriva på din avhandling? Jag med! Vi är många. Men efter närmare två år av aktiv graduprokrastinering slog en skrämmande tanke mig härom dagen. Vad ska jag göra sen när jag har gjort allt det där som måste göras istället för att skriva på min gradu? Jag bestämde mig därför att skriva en lista på saker man kan göra istället för att skriva på sin avhandling, så att jag säkert kunde hitta på något. Jag vet att ni andra också kan ha nytta av den, oberoende av om det är en essä, er kandidatavhandling eller er gradu ni inte vill röra. Därför vill jag dela med mig av den. Varsågoda:

1. Diska. Städa. Tvätta fönstren.

Hur ska man kunna skriva om det är högar av disk på bordet? Eller, en använd kastrull prydligt i diskhon. Detta måste givetvis putsas. Genast. Städa allt du kan. Sopa, damma mattor, kamma mattfransarna, putsa bakom kylskåpet. Man vet aldrig vad där finns för äckligt. Så länge du begrundar detta kan du givetvis inte koncentrera dig på att skriva. När allt annat är fräscht och fint måste även fönstren putsas. Annars passar de ju inte med resten av den fräscha atmosfären i lägenheten. Ju flera fönster, desto bättre. Måste du gå till butiken för att köpa verktyg för fönsterputs är det ännu bättre!

2. Laga mat. Baka kaka.

Efter att du har städat halva dagen är du hungrig. Laga god mat. Men inte så omständlig mat att man kunde tänka sig att du med flit krånglar till det för att slippa skriva. Men, en kaka som belöning för att du strax kommer att skriva gradu kan du säkert baka? Efter att du har lagat mat brukar det finnas mer att diska (se punkt 1).

3. Rasta hunden. Ta en dusch.

Det är bra att få frisk luft och lite motion. Efter en andningspaus är det lättare att skriva. Har du inte en hund att rasta? Inga problem, rasta grannens (-arnas) hund(ar). Du luktar hund. Det är distraherande. Du är ofräsch och behöver en dusch.

4. Lämna in en essä (eller något annat) på hälft

Här har du en utmärkt orsak till att slippa skriva på en avhandling, det är något annat du borde skriva först. Men det är förstås en hel del du måste göra innan du kan fortsätta på essän. Tips: Det finns massvis av grejer du kan lämna på hälft.

5. Hitta den perfekta musiken för att skriva avhandling.

Vilken musik lämpar sig bäst för att ha i bakgrunden när man skriver? Är det Mozart? Eller kanske Eminem? Någon form av jazz? För säkerhets skull är det bäst att du lyssnar igenom all jazz någonsin inspelad i New Orleans, för att sedan kunna bestämma dig.

6. Adoptera ett får.

Det finns får som behöver ett hem. En ullig kompanjon skulle säkert underlätta skrivandet.

7. Sopa fårskit.

8. Res till Uleåborg för en vecka/en månad till Sydkorea.

Lev i nuet, carpe diem. Inte faller din gradu på en visit till Uleåborg för att träffa en gammal vän. Eller på en resa till Sydkorea. Men reser man så långt är det ingen poäng att stanna bara för en vecka.

9. Lär dig koreanska/cykla enhjuling

Nya språk är alltid nyttiga inför framtida studier. Dessa språkkunskaper behöver testas. (Se punkt 8). Fysiskt välmående är viktigt för att man ska orka sitta vid datorn och skriva. Varför inte lära sig en ny sport? Både för språk- och enhjulingsstudier behöver du givetvis först göra research och se Youtube-tutorials, för att sedan kunna prova och öva i praktiken.

10. Skriv en prokrastineringslista.

Men, vad ska du göra när du är mätt och belåten, fårskiten är undanstädad och WC-pappret är vikt i origami? Du doftar som en fruktträdgård och du har rastat alla 17 hundar som bor i trappan och granntrappan. Du talar åtta språk, bemästrar att cykla enhjuling, har fått ditt varmluftsballongsflygcertifikat och har kommit hem från en resa till alla länder i Asien med mellanstopp i Uleåborg och roadtrip därifrån hem? Nu är goda råd dyra. Avhandlingsspöket smyger sig allt närmare inpå. Du sätter dig vid datorn och drar darrande fram gradudokumentet. Men så kommer du på att du borde skriva en prokrastineringslista till Papyrus. Genast.

Kommer du på minst 1000 fler prokrastineringstips? Snälla, dela med dig!
Tillsammans är vi starka.

Lea Ekblad

BIÄMNESGUIDE

Valbara studiehelheter eller moduler, valfria studier, biämnen – kärt barn har många utifrån påtvingade och moderiktiga namn. Men vilka är de bästa och intressantaste för en historiestuderande? Vilka är oförutsedda vinnare? Vad har studerande själva för erfarenhet av dem? Sex personer, varav en var anonym och en var artikelförfattaren själv, reflekterade över sina erfarenheter i ett elektroniskt formulär. Svaren har parafraserats och omvandlats till lättförståeliga recensioner utan inbördes ordning av artikelförfattaren, i hopp om att vara androm till varnagel eller upplysning.

ARKEOLOGI - *Tanja & Jonas*

+ Mera praktiskt än historia, en intressant motpart till det
+ Öppnar upp uppfattning om historia och kultur
+ Roliga föreläsare
- Inre källkritisk historiker spolierar ibland
- Enda humanistiska ämnet där man kan tvingas sitta ute i regnet

5/5, för alla som vill röra i museiföremål

KONSTHISTORIA - *Tanja*

+ Fin konst, obligatoriska besök till konstmuseer
+ Man får en bra uppfattning om olika konststilar, arkitektur och annat
- Första kursen behandlar all konst från människans uppkomst ända fram till 1500-talet
- Mycket teori

5/5, för alla, men speciellt konstälskare

TYSK LINGVISTIK - *Emelie*

+ Många insikter om hur kultur påverkat tysk etymologi och syntax
+ Bättre förståelse för tysktalande
+ Förbättrade språkkunskaper
- Mycket debatterande kring grammatikaliska detaljer

4/5, för dig som gillar språk och historia

Arkivbild från chefredaktörens samlingar (2018)

PEDAGOGISKA STUDIER FÖR ÄMNESLÄRARE - *Anni*

+ Två perioder praktik i skolor var lärorika, hjälpte förstå lärarbranschen och lättade på scenskräck
- Inte like roligt som historia

3/5, för dig som vill jobba i pedagogiska sammanhang

SAMHÄLLSLÄRA - *Anonym*

- Inte för mig

2/5, för dig som vill bli ämneslärare

NORDENSTUDIER - *Samuel*

+ Man lär sig mycket nytt om Danmark och Norge
+ Bra föreläsare som dessutom råkar vara historiker
- Påminner väldigt mycket om vanliga historiekurser

4/5, för dig som gillar modern nordisk historia och politik

MEDELTIDSFORSKNING - *Jonas*

+ Kurser från många olika ämnen, ifall man doppa tån i religionsvetenskap eller arkeologi eller folkloristik eller bokhistoria eller annat
+/- kursutbudet varierar väldigt mycken mellan olika år
- Mindre riddare och mer munkar än förväntat

4/5, för dig som vill läsa religionsvetenskap i smyg

FILM- OCH TV-FORSKNING - *Jonas*

+ Filmhistoriekurserna var definitivt bland de kurser jag lärt mig mest nytt i, rekommenderas för alla med filmintresse
- Resursbrist, troligen inga timlärare efter läsåret 2022-2023
- Ofta 3-4 timmars föreläsningar och utöver det eventuellt obligatoriska filmvisningar

3/5, för dig som tycker om långa stillasittande stunder och hinner gå alla kurser i år

HÄSIGUBI och LÖVSKÄRAMORA

Omstart som tema? Nej nej, omstart på det tycker jag! Det är ju snart Halloween, och därför tänker jag istället skriva om kryptiska andeväsen i Larsmo skärgård. För tro mig, det finns annat skrämmande med min hemkommun än Kristdemokraterna i kommunfullmäktiges majoritet och påstått utrotade smittosamma sjukdomar. Jodå, låt mig berätta om två lokala sägenomspunna skymningsgestalter; Häsigubben och Lövskärsmora!

Både dessa andeväsen har, eller hade, sin boning i kommunens objektivt vackra skärgård. Häsigubben (uttalas med ”e”, dock inte att förväxlas med spurgon utanför Steissins Hesburger) höll enligt traditionen Helsingön, med dess strandängar och fiskeby, i sitt våld. Lövskärsmora däremot vandrade generation efter generation på Lövskär (vem skulle ha kunnat gissa det). De två gestalterna delar ett antal attribut, men är även till viss mån säregna i folkloren.

Gubben var för det mesta en riktig jävel, som gärna brottade omkull även de starkaste och grövsta av bygdens män, som därefter sov med oljelampan tänd. Helsingöns rådare var dock av allt att döma även ensam och missförstådd. För att bryta sin sociala isolering gjorde Gubben det som vilken annan sansad individ som helst skulle, och kidnappade ett barn. Den bortrövade pojken i fråga, i berättelserna känd som Matt, låg en sommardag på tupplur i en hölada på ön, medan de vuxna var upptagna med ängsslåttern. Efter det hela var över lär han berättat hur han vaknade upp mellan en egendomlig vit tjurs gyllene horn, varefter de två begav sig till skogs. Ah just det, jag kanske glömde nämna att Häsigubben även var skepnadsskiftare. När Matt sedan hittades flera dagar senare i urskogens hjärta verkade han förnöjd, vilket vilken liten grabb som helst säkert skulle vara i hans situation. Gubben hade nämligen, enligt vissa utsagor, bjudit på kulinariska läckerheter i form av diverse sorters djuravföring. Mums! Öns rådare var minst sagt upprörd när det lokala socialskyddsväsendet snabbt beslagtog den lilla Matt, och skogen lär ha vibrerat av hans smärtande vrål. Pojken blev även uppenbart traumatiserad av sina upplevelser. Matt kunde nämligen aldrig sätta fot på Helsingön igen. Gubbens närvaro kändes av redan ute till havs, och när skutan närmade sig stranden uppenbarades öns väsen i sin massiva gestalt, och med utbredda armar kallade han på sin förlorade Matt. Ja, det förstår väl vem som helst att upplevelserna måste ha varit utmattande. Hehe.

Lövskärsmora var dock av något annat virke; ömsom hjälpsam, ömsom fittig eller rentav mordisk. Ensamma fiskare kunde hon varna för olyckor, och slitande kvinnor kunde hon erbjuda en hjälpande hand i slåtter och barnskötsel. Den som vågade häda gentemot hennes auktoritet hade däremot all orsak att undvika Lövskär. En i synnerhet uppkäftig grupp män fick erfara detta

en kolsvart höstnatt, efter att de lättsamt proklamerat vad kärringen skulle få smaka på om de mötte henne. Mitt under nattsömnen anlände gumman i tysthet till männens fiskestuga, med ett tråg och skära. Hon hade endast ett mål i sitt uppsåt; att tappa mansgrisarnas blod. Som ett blixtnedslag rev Moran ner stugdörren, varpå hon utropade följande replik, som händigt översatts från dialekt för läsarkretsens borgare: ”Nu är jag här, och tänker tappa ert blod i detta tråg”. Skogsrån kunde minsann detta med kärnfulla one-liners. En av männen gjorde dock som varje kvicktänkt Larsmobo, och greppade närmaste bibel. Likt en Jakobstadsbo var då Moran plötsligt förvunnen inför fruktan av Guds ord.

Varifrån kommer då dessa berättelser? Frågan är svårbesvarad, och slutligen kanske bättre lämpad åt en folklorist. A.I. Ahlström, i tiderna Jakobstads stadsdirektör, är en av de främsta källorna för Larsmo hembygdsförenings publikation Häsigubben – Lövskärskäringen och annan mystik i Larsmo. Mycket av denna artikels information är hämtad från nämnda skrift.

Ahlström var på många sätt en för mellankrigstiden typisk del av landsbygdssocieteten, då han aktivt engagerade sig i bevaringen av sin hemnejds minnen. I lokaltidningen Pedersöres Julbilaga 1926 redogjordes ett sådant folkloristiskt projekt, då Ahlström förtäljde flera berättelser om Gubben och Moran. Mina egna återgivningar är även baserade på dessa. Stadsdirektören nöjde sig dock inte med att beskriva, utan han spekulerade även i berättelsernas ursprung. Enligt Ahlström hade säkra källor nämligen låtit berätta att en mörkhyad skeppsman i hudfärg fick en lokal kvinna att i panik tagit i land på Helsingön, där hans sprida larmet om en utomvärldslig främling. Jo, jag vet...yikes.

Denna teori är inte endast sannerligen cringe. Att en Larsmobo blir chockerad av en säregen person (har i övrigt aldrig hört något så befängt!) förklarar inte direkt Gubbens skepnadsskiftande. Både Lövskärsmoran och Häsigubben bär drag av allmänt nordiska, europeiska, ja rentav allmänmänskliga mytiska troper. Gubbens förmåga att ändra gestalt faller klart i samma trop som varulvar, bärsärkar och andra skepnadsskiftare. Skriften Finlands Svenska Folkdiktning spekulerade år 1919 t.o.m. att Häsigubben härstammade från Torskulten, då det lär ha bullrat i himlen när Gubben uppenbarade sig. Säkerligen kunde något ytterligare sägas om detta i sann humanistisk och intellektuell anda. Men Qui Bono?

Två saker ter sig dock klara. För det första är Larsmoskärgårdens mytologi inte unik, oavsett vad kanske lokalpatrioten Ahlström hade velat tycka. Liknande berättelser går att finna så nära som i grannkommunen Pedersöre. För det andra lär dessa berättelser ingalunda ha varit skojfriska sådana, utan för de äldre generationerna gällde det att veta hut inför det okända. Med andra ord skulle förmodligen gångna generationer Finnäsare ”klappat upp me”, så att säga, på grund av denna text. Och om ni, kära läsare, inte hör av mig efter detta nummers utgivning, så vet ni vem som rövat mig till Szäriskoojji.

Valter Finnäs

DJINGIS KHAN

SPEXRECENSION

Om temat är omstart passar det utmärkt med en spexrecension. Nu råkade det sig lämpligt så att Lundaspexarna var i Helsingfors för att lägga upp det klassiska spexet Djingis Khan för en kväll på Savoyteatern. Bland publiken satt till exempel jag och därför följer nu en kort recension av spexet.

Men vad är ens ett spex? Ett spex är ett parodiskt lustspel eller drama framfört av studenter eller yngre akademiker som oftast behandlar ett historiskt motiv med halsbrytande anakronismer och med anspelningar på samtida personer och händelser. Spex är parodiska med talad dialog, inskrivna kupletter, ensembler och körer. Ordet ”spex” i sig själv är studentslang för ”spektakel”, som är hämtat från latinets spectaculum som betyder skådespel. Första gången ordet ”spex” påträffas i skrift är i Södermanland-Nerikes nation i Uppsalas skämttidning Göken 1863 och då i den allmänna betydelsen ”underhållning”.[1]

Den första akten börjar i Djingis Khans tält ute på den mongoliska stäppen. Den mongoliska hären har tråkigt och har blivit dekadent. Självaste Djingis Khan är gammal, försupen och plågad av gikt. Ett nytt erövringståg är det som mongolerna behöver, men det verkar som om Djingis Khan redan erövrat allt. Som på beställning anländer storvisiren Jafar av Samarkand med ett erbjudande mongolerna inte kan tacka nej till. Jafar vill sälja nyckeln till Samarkand för tusen pistoler samt några saker till. Trots en varning om att Samarkand är förtrollad och ointaglig rider mongolerna iväg för att erövra staden.

Följande akt utspelar sig i Samarkand. Där får man stifta bekantskap med eunucken Nejfar, odaliskerna och sultaninnan Sulitelma av Samarkand. Här dyker även korsriddaren Karl-Oskar Person upp. Sulitelma och Person inleder en romans, men det tar inte länge innan mongolerna anländer för att inta staden.

Nu krävs det list för att försöka driva ut mongolerna ur staden. Som tur är har även den mongoliska härens befälhavare och Djingis Khans söner Djuchi och Djagatai förälskat sig i sultaninnan. Person kommer kanske lyckas koka ihop en plan för att besegra mongolerna.

1. Karlman 2020.

plittring graviterade mot currywurstkiosken

Spexet var otroligt roligt. Jag vågar påstå att man skrattade minst en gång i minuten, så man fick definitivt valuta för pengarna. Omstarterna var väldigt många. Böneutroparen fick sjunga om sin sång hela fem gånger! Så roligt var det.

Spexarna var väldigt skickliga både vad gäller sång och skådespelande. De hade tillochmed skrivit om en del saker för att lämpa sig bättre för en publik i Helsingfors.

Spexet är från 1954 och är skrivet av det komiska geniet Hasse Alfredson m.fl. När spexet i fråga är så pass gammalt så kan det ses som aningen politiskt inkorrekt i dagens värld, men en del saker är ändå omskrivna för att kanske lämpa sig en modern publik. Allting fungerade helt perfekt.

Jag rekommenderar att se Djingis Khan när man kan. Spexet spelas regelbundet vart femte år, iallafall i Lund. Lundaspexarna gör ett fantastiskt arbete. Res därför gärna ned till Sveriges fjärde äldsta universitetsstad för att titta på spex när ni har möjlighet. Jag ger föreställningen en klar 6/5. Vi behöver verkligen mera spex som dessa. Jag skulle särskilt uppmana Humanistispeksi att titta på Djingis Khan eller andra lundaspex för att lära sig hur man gör ett bra och roligt spex.

G

vagnar och artilleripjäser) och säga hej till Bismarck (*tits out for the Biz!*).

Alexander Karlman

SOMMARTRÄFFEN 2022

2 juli 2022 var dagen då Historicus ordnande sin traditionella sommarträff. Sommarträffen brukar ordnas hemma hos någon av medlemmarna och så var fallet även i år. Således kom det sig att vi alla sökte oss till Sjundeås fagra nejder där sommarträffen ordnades, i år hemma hos idrottsansvarige Edvin Voutilainen (undertecknad).

Som kulturevenemang besökte vi Gårdskulla traktormuseum. I museets samlingar finns över 300 traktor och en stor del av dem är framställda. Utöver traktorerna fick vi bekanta oss med en hel rad andra föremål som gamla jordbruksredskap, bilar, sågar men också modernare teknik som telefoner och radioapparater.

Efter detta så begav vi oss till mitt barndomshem i Pickala. Under kvällens gång fick vi njuta av en utmärkt middag med en riklig mängd goda drycker. Men framförallt fick vi njuta av att se varandra första gången sedan terminen tagit slut på våren. Kvällen bjöd på otaliga glada minnen för oss alla, inte minst torde varenda kotte som befann sig på sitsen kunna orden utantill till sången "Måsen"... Många deltagare på sommarträffen åtnjöt även ett sent kvälls-dopp i sjön, andra sprang lite för fort ner för att kunna njuta av ett dopp.

Jag tror jag pratar för oss alla när jag säger att det var ett stort nöje att se att så många kunde komma! Hoppas alla trivdes och kom ihåg att "Historicus är bäst!"

Er idrottsansvariga,

Edvin Voutilainen

TORRA HÖRNAN

"De e ju bara tandkräm"

- Valter och Viktor smakar på absint*

"Vem är det som har hand om kursen?"
"Typ Arja Saijonmaa eller någo...?"

- Hört i Portsu

"De va helt vitun moderation"

- Ordförande emerita diskuterar kalja

"Mä en inte"

- Kronosit kl. 8.30

"Valter, du ha komi, jag är en psykolog, du ha komi"

- Anonym tutor

Vill du ha min tunga i din mun?"
"Sku int va första gången"

- Hört på sommarträff

"Jag sköt Olof Palme!"

- Derek

"I am basically a communism"

- Lea

"Johan, du är en fruktpress!"

- Hört på U-bahn i Tyskland

"Jag ids int sätta nå fotnötter"

- Ordförande i sitt akademiska esse

"Ni kan inte ha några åsikter nu."

- Henrika

"Men hur svårt kan det vara??"

- Henrika på prosemi

*Chefredaktören har inte lyckats klura ut vem som egentligen yttrade dessa ord. Därmed anges bägge två som upphovsman, reds. anm.

"Tönt gör som tönt vill"

"Charles is kill"
"YAAAAS"
- Före sillisen

"Helan går är canceled"
- Karlman efter några öl

"Gamla gubbar brukar nog va bäst"
- Eira berättar om sina preferenser

"Det är hälsosamt att vara dum"
- Hört i Potsdam

Varför är den här föreningen så Öster-Bosnisk?

"Viktor ser territoriell ut"

"Han har en grej för köttbullar..."

"Silloin kalevalaiseen aikaan uskottiin Tuonelaan"
- Hört i Nationalmuseets förhistoriska utställning

"Jag tvätta toalettstolen innan jag åkte just in case"
- Hört på vappenbrunchen

"Du kan ju sälja dig, om du behöver pengar"
- Farmor spitting facts

"Herrar får vara hur kåta de vill på Harry Styles"
- Anonym Karlman som är kåt på Harry Styles

"Man fick fa på dans om man vart konfiskerad"
- Vain Österbotten-jutut

"Jag å faffa bruka tävla i vem som kunde stå längst på ett ben när jag var liten. Faffa bruka slå mig."
- Ida från 0-100 real quick

"Jag har hot girl shit att göra"
- Ordförande ca kl. 6.10

FRÅGESPORT

Emelie Schauman

Kära Historicussare!

I och med terminsstarten återvänder vi till universitetet efter sommaren. Såväl återvändande studerande som gulisar får här möjligheten att ompröva sina kunskaper i historisk trivia vid tiden då vår akademiska utveckling fortskrider, eller något i den stilen. Svara på frågorna i andras eller eget sällskap!

Stor spelglädje tillönskas alla och envar, lycka till!

1 Vem av dessa förorsakade av misstag en explosion vid de rödas högkvarter i Tammerfors under inbördeskriget?

a. Kullervo Manner
b. Ali Aaltonen
c. Kustaa Salminen

2 Vem var den första personen att hämta kaktusen till Europa?

a. Vasco da Gama
b. Christoffer Columbus
c. Matti Klinge

3 Årtal som slutar på -09 innebär dåliga nyheter för riket Sverige, vad förlorade vår västra granne 1609,1709 respektive 1809

a. Pärnu, sin stormaktsstatus respektive sin östra rikshalva
b. Sin kronprins, sin drottning respektive sin kung
c. Pernå, tullrättigheterna i Vorpommern respektive Viborg

4 Å, än går det vågor i ... vadå för något, hur många liter snaps ska det finnas i en halvankare stor tunna?

a. Nästan 20
b. 6,12
c. Det varierar.

5 Vad har Karl Liebkneckts balkonganförande som markerar det tyska kejsardömets fall, ölkällarkuppen, kristallnatten och berlinmurens fall gemensamt?

a. Alla hände i Berlin
b. De har inget gemensamt
c. Alla hände 9:de novembe

6 Vilken finländsk kvinna spelade huvudrollen mot Gene Kelly i filmen Les Girls (1957)

a. Pirkko Mannola
b. Taina Elg
c. Marjatta Leppänen

7 Åtminstone hur många barn måste en kvinna föda för att undgå förmyndarskap i romarriket under kejsare Augustus?

a. 3
b. 5
c. 7

8 Från vilket år är melodin till Helan går?

a. 1806
b. 1846
c. 1886

Rätt svar: 1c, 2b, 3a, 4a, 5c, 6b, 7a, 8b

Oraklet svarar, Fråga Anni eller Anni vet allt...

... kärt barn har många namn. I denna spalt får ni svar på alla era frågor!

Hur blir man hot & stylish?

Vad är nu sen hot & stylish? Om ni frågar mig, vilket ni tydligen gör, så är det nog smycken och personlig touch. Klädmässigt skulle jag nog säga att shoppa på loppis (se tips i Tanjas artikel) eller kläder med bra kvalitet och material. Köyhällä ei ole varaa ostaa halpaa h. mamma. Så investera inte i kakka mikrotrender, utan i kläder som håller och som du tror att du kommer använda länge. På detta vis blir du extra hot – du visar att du bryr dig om miljön och arbetare!

Hur ska man kunna försörja sig som humanist?

Det här brukar jag också tänka på ganska ofta. Saker brukar dock alltid lösa sig. Och om inte så kan det bli ett alternativ att sälja fotbilder.

Vad är hemligheten bakom studieframgång, den största lifehacken vad gäller studielivet?

Jag tänkte först skriva att jag tror inte att jag är tillräckligt kvalificerad till att tala om studieframgång, men så bestämde jag att det är jag nog visst. Framgång kan ju syfta på att saker går framåt! Hemligheten blir då kanske att omdefiniera sin syn på framgång och att lära sig att vara nöjd med sina prestationer. Typ att inte ställa så hårda krav på sig själv, att vara snäll mot sig själv och att tro på sig själv. Ofta blir man besviken om man har för hårda krav på sig själv och då kan det leda till känslor av misslyckande. Även om du inte fick det vitsord som du ”strävade efter” är det inte hela världen – dina studier gick framåt och du lärde dig säkert något nytt!

Vad det kommer till lifehacks i studielivet så har jag nog inte så mycket att dela med mig. Någon borde hacka mitt liv??? Men sådär allmänt kan jag rekommendera att bli aktiv i föreningsverksamhet, där får man vänner som gör livet lite lättare.

Vafö e Topelias unicafe ännu stängt?! </3

Topelias unicafé! Definitivt en av de bästa kulinaristiska upplevelserna jag haft (på uni) mellan åren 2017 och 2020. Diskussionerna som senast cirkulerat kring denna guldgruva har ungefär gått så här: ”Ai finns det ett Unicafé i Topelia?!”. Ja, det finns i D-trappan men det är stängt… Tillfälligt enligt Google. Så kanske det öppnar igen? Tills dess så får vi nöja oss med Sodexo i Huvudbyggnaden som nog absolut är top tier, inte bara på grund av maten utan också på grund av de lyxiga toaletterna.

Min kalja är slut. Vad skall jag göra???!?

Nog tar vi ju en till?

OBS! På grund av den stora mängden ställda frågor fortsätter svaren i nästa nummer.

Anni Holmberg

KOMMANDE PROGRAM

8.9 Kulturappro med LÖ

9.9 Viini-ilta med Kronos

16.9 Gulisintagning med Kronos

21.9 Månadsmöte med eventuell idrott

27.9 Gulissits med Kronos

7-9.10 Historiad med Kleio

10.10 Månadsmöte

14.10 Skördefest

21-23.10 Kryssning

Halloween-spökeri

7.11 Månadsmöte

16.11 Berlinsits

5.12 Månadsmöte, valmöte och självständighetsfest

10.12/17.12 Julfest

11.12/18.12 Sillfrukost

PAPYRUS/HISTORICUS R.F.
Avdelningen för filosofi, historia och konstforskning
Unionsgatan 38 A
PB59
00014 Helsingfors universitet